

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa ordeņu pasniegšanas ceremonijā Latviešu biedrības namā, 2005.gada 11.novembrī

Augsti godātais Ordeņa kapitula kanclera kungs,

Augsti godātie Kapitula locekļi,

Ekselences,

Apbalvojamie,

Dāmas un kungi!

Šodien ir svētku diena, un šodien ir prieka diena. Svētku diena tāpēc, ka šodien ir Lāčplēša diena, un mēs godinām savus varoņus, jo pateicoties viņu varonībai bija iespējams tapt Latvijas valstij, un šī Latvijas valsts tapa, pateicoties lielām cīņām un upuriem, pateicoties tam, ka no visām Latvijas malām nāca vīri un zēni, pilsētnieki un laucinieki, un bija gatavi ņemt ieročus rokās, neraugoties uz to, cik spoža bija uniforma, un vai vispār bija zābaki kājās – viņi bija gatavi cīnīties par to, lai Latvija tiešām būtu brīva.

Šī diena sakrīt ar to, ko daudzās demokrātiskās valstīs atzīmē ar varoņu piemiņas dienu, dienu, kad oficiāli beidzās Pirmais pasaules karš. Bet mums šie notikumi beidzās veselu gadu vēlāk, un tikai 1919.gada 11.novembrī Rīgas aizstāvjiem, Rīgas sargiem, izdevās padzīt Bermonta spēkus uz Pārdaugavu un pārņemt to savās rokās. Tas pierāda tikai to, cik būtiska un svarīga bija ticība savai valstij un gatavība par viņu cīnīties. Kad no austrumiem uzbruka bolševiki, kad no rietumiem un dienvidiem nāca Vācijas atbalstīti spēki, kad pacēlās domas, ka vajadzētu vispār šeit iedibināt sociālistisku republiku vai tādu, kas būtu pakļauta Vācijas valdībai, tad tomēr uzvarēja neatkarīgas, suverēnas Latvijas ideja, bet uzvarēja tikai tamdēļ, ka bija tādi, kas bija gatavi par viņu cīnīties. Vēlāk varēja cīnīties par to, lai tā tiktu atzīta *de iure*, un tad vēlāk katrs varēja cīnīties ar savām spējām, dotībām un talantiem, lai šī valsts tiešām izveidotos par modernu, eiropeisku valsti, kurai nav kauns stāties citai senākai demokrātiskai valstij blakām.

Šī valsts tad ieguva arī privilēģijas valsts vārdā izsniegt apbalvojumus tiem, kuriem ir bijuši īpaši nopelni gan tās izcīnīšanā, gan uzcelšanā, gan attīstībā un kultūras uzplaukumā. Tagad, šajā mūsu atjaunotās neatkarības posmā, kad esam iegājuši pavisam jaunā vēstures posmā kā drošas alianses līdzdalībnieki, kā ES vienlīdzīgi locekļi, mēs atkal varam savas Latvijas valsts vārdā pateikt paldies. Un pateikt paldies ar trīs valsts godinājuma zīmēm, izceļot visus tos, kas ar savu mūža devumu, ar kādu savu izcilu sasniegumu ir nesuši Latvijas vārdu pasaulē, ir pašiem latviešiem palīdzējuši izjust lepnumu par piederību savai valstij un tautai.

Triju Zvaigžņu ordenim ir pievienojies Viestura ordenis, kas nosaukts senā zemgaļā, varonīgā karavadoņa Viestura vārdā, un kas tiek piešķirts par īpašiem nopelniem Latvijas drošības nodrošināšanā. Bet mums ir arī atjaunots 18.gs.sākumā Kurzemes hercoga iedibinātais Atzinības krusts, kas tiek godaprāta ļaudīm izsniegts, ļaudīm, kam ir labas domas un labi darbi un laba attieksme pret savu valsti, un tas nebūt nav maz, tā ir fundamentāli svarīga lieta.

Lai Latvija zeltu un plauktu, mums ir vajadzīgi godaprāta ļaudis absolūti visos dzīves aspektos – jo vairāk mums tādu būs, jo mazāk mums būs jāsūdzas, ka valsts nav tāda, kā mēs to vēlētos redzēt, jo valsti veido visi, katrs tās loceklis, mums nav kāda atsevišķa vara,

mums nav kāda iedzimta aristokrātija, kas turētu varu savās rokās. Valsts pieder pilsoņiem, un visi pilsoņi ir par viņu atbildīgi, un tamdēļ ir labi, ka valstij ir iespējas izciliem pilsoņiem pateikt paldies. Un man ir liels gods kā Valsts prezidentei šīs valsts patiecības zīmes tik daudziem spējīgiem, brīnišķīgiem, neatkārtojamiem cilvēkiem pasniegt. Katrs viens no apbalvotajiem ir īpašs, ir unikāls, ir paveicis kaut ko neatvietojami vērtīgu un skaistu. No sirds Jums visiem par to paldies, paldies Jūsu dzimtām un ģimenēm, kas Jūs tādus ir veidojuši, un es novēlu, lai arī visi Jūsu pēcnācēji varētu būt par Jums lepni!